

Publicerad 2010-11-11 20:11 av Johan Bergstjärna

Fredrik Reinfeldt på vårdcentralen.

<h2 id="poetryhead" style="font-size: 16px; margin-bottom: 10px; color: #4c371e; font-family: Georgia, 'Times New Roman', Times, serif; letter-spacing: 1px;"></h2>

Läkaren->

Nej. Du kan gott jobba 50 procent, du blir inte bättre av att du går hemma. Det skapar en negativ spiral och passiviserar. Arbete befodrar! Dessutom riskerar du att mista din anställning om du är mer sjukskriven.

Fredrik Reinfeldt->

men jag är ju h e l t SLUT!! Jag orkar med största möda upp ur sängen på morgonen. Att göra frukost är en bedrift! Jag är så deprimerad och utmattad. Sover dåligt på nätterna, och har ingen matlust.

Läkaren->

Ja ja..., men du blir inte bättre av att vara hemma.

Du behöver fasta rutiner, annars riskerar du falla ur helt.

Fredrik->

men jag orkar inte, det går bara inte... Fattar du inte??

Jag är u t m a t t a d! Jag kan inte. Jag måste få vila ett tag helt och hållet.

Läkaren->

Men nu testar vi så här, och så tar du denna antidepressiva medicin, så tror jag att det sakta ska bli bättre. Jag är ledsen att det ska behöva dröja 2 månader innan du får komma till en psykolog. Du ska också få sömntabletter.

*

Som man bäddar får man ligga, tänkte Fredrik högt... Läkaren frågade vad han menade, och han svarade->

Det är ju jag och min regering som har skapat det här... Det är vi som har gett direktiven till er att ni inte ska sjukskriva för depression och utbränning och liknande symptom, så lättvindigt.

Fredrik log krampaktigt åt ironin, medans tårar vätte hans skjorta. Hans läkare studerade honom med hökögon nu... förbryllad, och sa->

Din regering... Vad snackar du om nu min vän?? Hur MÅR du egentligen? Du skulle nog inte sitta här på vårdcentralen, utan på akutpsyk. Jag tycker du ska gå dit nu. Har du någon som kan följa med dej?

Fredrik->

Driver du med mej?? Känner du inte igen mej?! Jag är Statsminister! Hur mår DU??! Varför är jag förresten här? Jag borde vara hos min läkare!

Läkaren tog telefonen och ringde upp akutpsykmottagningen, pratade någon minut med en sköterska där, vände sej mot Fredrik->

Nu har jag pratat med dom, och det är OK att du kommer ner på en gång.

Du behöver inte sitta och vänta där. Har du taxipengar, annars kan du få av mej, eller låna... eller så ordnar vi med sjuktransport.

Rummet svajade för Fredrik, som svettades ymnigt. Drömmer jag tänkte han, och nöp sej i armen. Nej... jag gör ju inte det.

Läkaren->

Du har förmodligen fått en slags kraftig stressreaktion Kenneth. Vill du lägga dej en stund? Innan taxin kommer. Eller ska jag kalla på ambulans...?...

Läkaren var inte van vid en sådan här situation. Han var påtagligt nervös och irrade fram och tillbaka mellan sin stol och sin patient, som satt med stora virriga håll under pannan och bara teg och grät.

...minns du inte vem du är? Kan du minnas? Börjar det klarna? Du är Kenneth Olsson, och du bor i Rinkeby. Du är frånskild, jobbar som städare på Coop. Minns du? Jag lovar dej min vän, det kommer komma tillbaka snart, du får medicin, dom kan hjälpa dej på kliniken, dom är duktiga!

Men det var blankt för Fredrik, han visste ju att han var REGERINGSCHEF! Han tog upp sin mobil och kollade igenom namn och nummer, men det fanns ingenting där... INGENTING! Det var tomt, raderat.

Han ringde Rosenbad... men där kände inte hans sekreterare igen honom. Då svimmade Fredrik några minuter. En stund senare låg han i en ambulans på väg till sjukhuset, och en varm och fin sköterska klappade hans kind och försäkrade att det skulle bli bra, och gav honom lugnande medel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten